

31992L0075

L297/16

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

13.10.1992

DYREKTYWA RADY 92/75/EWG**z dnia 22 września 1992 r.****w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez urządzenia gospodarstwa domowego**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

należy podejmować działania w celu stopniowej realizacji rynku wewnętrznego do dnia 31 grudnia 1992 r.;

niektóre Państwa Członkowskie mają już swoje nieobowiązkowe systemy etykiet dotyczących zużycia energii oraz udostępniania innych informacji dotyczących zużycia energii przez urządzenia gospodarstwa domowego; jedno z Państw Członkowskich zaproponowało formalnie wprowadzenie własnego systemu obowiązkowego etykietowania, inne Państwa Członkowskie rozważają wprowadzenie takiego etykietowania; istnienie kilku obowiązkowych krajowych systemów stworzyłoby bariery w handlu wewnątrzspółnotowym;

artykuł 130r Traktatu wymaga ostrożnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych; racjonalne wykorzystanie energii jest jednym z podstawowych środków, za pomocą których cel ten może zostać zrealizowany, a zanieczyszczenie środowiska naturalnego ograniczone;

udostępnianie rzetelnych, stosownych i porównywalnych informacji dotyczących zużycia energii przez urządzenia gospodarstwa domowego może wpływać na wybór konsumentów na korzyść tych urządzeń, które zużywają mniej energii, zachęcając tym samym producentów do podejmowania kroków w zakresie ograniczania tego zużycia przez urządzenia przez nich produkowane; wpłynie to również pośrednio na wydajne korzystanie z tych urządzeń; przy braku tych informacji samo działanie sił rynkowych nie zdoła zachęcić do racjonalnego zużycia energii przez te urządzenia;

informacja odgrywa kluczową rolę w działaniu sił rynkowych; konieczne jest zatem wprowadzenie jednolitej etykiety dla wszystkich urządzeń tego samego typu, by dostarczyć potencjalnym nabywcom dodatkowych, zestandaryzowanych informacji dotyczących kosztów tych urządzeń w związku z energią

i zużyciem innych zasobów oraz by podjąć kroki gwarantujące, że potencjalni nabywcy, którzy nie widzą tych urządzeń i nie mają tym samym możliwości zobaczenia etykiety, uzyskają również te informacje;

w tym celu zużycie energii oraz inne informacje dotyczące każdego typu urządzenia muszą być mierzone zgodnie ze zharmonizowanymi normami i metodami, a stosowanie tych norm i metod musi być nadzorowane w fazie oferowania do sprzedaży na rynku;

dyrektywa 79/530/EWG ⁽⁴⁾ miała na celu popieranie tych celów w przypadku urządzeń gospodarstwa domowego; jednakże uchwalona została tylko jedna dyrektywa wykonawcza dla kuchenek elektrycznych i niewiele Państw Członkowskich wprowadziło tę etykietę; konieczne staje się zatem teraz korzystanie ze zdobytych doświadczeń oraz wzmocnienie przepisów wspomnianej dyrektywy; dyrektywa 79/530/EWG musi zatem zostać zastąpiona, a dyrektywę 79/531/EWG ⁽⁵⁾ dotyczącą kuchenek elektrycznych należy skorygować, a następnie włączyć do istniejącego systemu;

całkowicie nieobowiązkowy system prowadziłyby do tego, że tylko część urządzeń byłaby etykietowana lub uzupełniana o standardową informację o produkcie, co stanowiłoby ryzyko wprowadzenia w błąd niektórych konsumentów; obecny system musi zatem gwarantować, aby wszystkie urządzenia posiadały etykietę dotyczącą zużycia energii oraz standardową kartę produktu;

urządzenia gospodarstwa domowego wykorzystują różnorodne formy energii, wśród których największą rolę odgrywają energia elektryczna i gaz; niniejsza dyrektywa musi zatem obejmować urządzenia wykorzystujące dowolną formę energii;

dyrektywa Rady 86/594/EWG z dnia 1 grudnia 1986 r. w sprawie hałasu emitowanego przez urządzenia gospodarstwa domowego ⁽⁶⁾ przewiduje, w stosownych przypadkach, umieszczenie na etykietach odnoszących się do zużycia energii wskazania dotyczącego emisji hałasu; należy zatem uchwalić przepis dotyczący włączenia wszelkich innych informacji oraz etykiet objętych systemami wspólnotowymi;

w zakres dyrektywy włącza się tylko te typy urządzeń, których zagregowane zużycie energii jest znaczne i dla których istnieją odpowiednie możliwości zwiększenia wydajności,

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 10.9.1991, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 125 z 18.5.1992, str. 172 oraz Dz.U. C 241 z 21.9.1992

⁽³⁾ Dz.U. C 49 z 24.2.1992, str. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1979, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1979, str. 7.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 344 z 6.12.1986, str. 24.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Celem niniejszej dyrektywy jest umożliwienie harmonizacji krajowych przepisów dotyczących publikowania, w szczególności w formie etykiet oraz informacji o produkcie, informacji o zużyciu energii i innych podstawowych zasobów oraz informacji dodatkowych o niektórych typach urządzeń gospodarstwa domowego, umożliwiając tym samym konsumentom wybór urządzeń energooszczędnych. Niniejsza dyrektywa obejmuje następujące typy urządzeń gospodarstwa domowego, nawet jeśli nie są one sprzedawane do celów gospodarstwa domowego:

- lodówki, zamrażarki i ich kombinacje,
- pralki, suszarki i ich kombinacje,
- zmywarki do naczyń,
- kuchenki,
- grzejniki wody i zbiorniki ciepłej wody,
- źródła światła,
- urządzenia klimatyzacyjne.

2. Wykaz zawarty w niniejszym artykule może być uzupełniany o dalsze typy urządzeń gospodarstwa domowego, zgodnie z art. 9 lit. b).

3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do tabliczek znamionowych umieszczanych ze względów bezpieczeństwa na takich urządzeniach.

4. Do celów niniejszej dyrektywy:

- *dystrybutor*: oznacza detalistę lub inną osobę, która sprzedaje, wynajmuje, oferuje w sprzedaży ratalnej lub wystawia urządzenia gospodarstwa domowego docelowym użytkownikom,
- *dostawca*: oznacza producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela we Wspólnocie lub osobę, która wprowadza produkt na rynek wspólnotowy,
- *arkusz informacyjny*: oznacza standardową tablicę informacyjną dotyczącą danego urządzenia,
- *inne podstawowe*: zasoby oznaczają wodę, chemikalia lub jakiegokolwiek inne substancje zużywane przez urządzenie podczas normalnego użytkowania,
- *informacje dodatkowe*: oznaczają inne informacje dotyczące działania urządzenia, które odnoszą się do lub są pomocne w ocenie jego zużycia energii lub innych podstawowych zasobów.

5. Nie ma obowiązku etykietowania ani załączania kart w odniesieniu do modeli urządzeń, których produkcji zaprzesta-

nie się, zanim wejdzie w życie stosowna dyrektywa wykonawcza, ani do urządzeń używanych.

Artykuł 2

1. Na informacje dotyczące zużycia energii elektrycznej, innych form energii i innych podstawowych zasobów oraz informacje dodatkowe zwraca się uwagę konsumentów za pomocą kart oraz etykiet w odniesieniu do urządzeń gospodarstwa domowego oferowanych do sprzedaży, wynajmu, sprzedaży ratalnej lub wystawianych docelowym użytkownikom.

2. Szczegóły dotyczące etykiety i karty zostaną określone w dyrektywach odnoszących się do każdego typu urządzeń przyjętych w wykonaniu niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 9.

3. Ustala się dokumentację techniczną, która umożliwia ocenę rzetelności informacji zawartych na etykiecie i karcie. Zawiera ona:

- ogólny opis produktu,
- wyniki przeprowadzonych obliczeń, o ile są istotne,
- wyniki testów, jeśli są dostępne, w tym testów przeprowadzanych przez organizacje notyfikowane określone na podstawie innego ustawodawstwa wspólnotowego,
- jeśli wartości pochodzą od wartości dla podobnych modeli, te same informacje dla tych modeli.

4. Dostawca tworzy dokumentację techniczną, określoną w ust. 3. W tym celu może on wykorzystać istniejącą już dokumentację na podstawie stosownych przepisów wspólnotowych. Dostawca udostępnia tę dokumentację do celów kontrolnych przez okres pięciu lat od wyprodukowania ostatniego produktu.

Artykuł 3

1. Wszyscy dystrybutorzy wprowadzający na rynek urządzenia gospodarstwa domowego, określone w dyrektywach wykonawczych, załączają etykietę zgodnie z niniejszą dyrektywą. Stosowane etykiety są w każdym zakresie zgodne z niniejszą dyrektywą oraz z dyrektywami wykonawczymi.

2. Oprócz etykiet dostawcy załączają kartę produktu. Karta musi być zawarta we wszystkich broszurach dotyczących produktu. Jeśli nie są one dostarczane przez dostawcę, załącza on karty do innego tekstu dostarczanego z produktem. Stosowane karty są pod każdym względem zgodne z niniejszą dyrektywą oraz z dyrektywami wykonawczymi.

3. Dostawcy odpowiadają za rzetelność etykiet i kart, które załączają.

4. Uznaje się, że dostawca wyraża swą zgodę na publikowanie informacji zawartych na etykiecie lub karcie.

Artykuł 4

W odniesieniu do etykietowania oraz informacji o produkcie, stosuje się następujące przepisy:

- a) w każdym wypadku, gdy urządzenia są wystawiane, dystrybutorzy umieszczają stosowną etykietę w dobrze widocznym miejscu określonym w odpowiedniej dyrektywie wykonawczej oraz we właściwej wersji językowej;
- b) dostawca dostarcza bezpłatnie dystrybutorom określonym w lit. a) niezbędne etykiety. Dostawcy mają swobodę w określeniu własnego systemu dostarczania etykiet. Jednakże jeśli dystrybutor prześle zamówienie na etykiety, dostawca musi zagwarantować, by zamówione etykiety zostały szybko dostarczone.

Artykuł 5

Jeśli urządzenia są oferowane do sprzedaży, do wynajmu, do sprzedaży ratalnej lub sprzedaży przez zamówienie pocztowe, katalog lub w inny sposób, który powoduje, że potencjalny klient nie może zobaczyć wystawionego na sprzedaż urządzenia, dyrektywy wykonawcze zawierają przepisy gwarantujące, by potencjalni klienci otrzymywali podstawowe informacje zawarte na etykiecie lub w karcie przed zakupem urządzenia.

Artykuł 6

Dyrektywy wykonawcze zawierają przepisy dotyczące umieszczenia na etykiecie lub w karcie informacji dotyczącej hałasu, jeśli informacja ta jest podawana zgodnie z dyrektywą 86/594/EWG oraz informacji o charakterze publicznym dotyczących danego urządzenia, które podawane są na podstawie innego ustawodawstwa wspólnotowego.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki w celu zagwarantowania, aby:

- a) wszyscy dostawcy i dystrybutorzy prowadzący działalność na ich terytorium spełniali obowiązki przewidziane w niniejszej dyrektywie;
- b) jeśli miałyby to wprowadzać w błąd lub zmylić, zakazane zostało umieszczanie innych etykiet, znaków, symboli lub napisów dotyczących zużycia energii, które nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy oraz innych odpowiednich dyrektyw wykonawczych. Zakaz ten nie obejmuje wspólnotowych ani krajowych systemów etykiet dotyczących ochrony środowiska;
- c) wprowadzeniu systemu etykiet i kart dotyczących zużycia energii towarzyszyły kampanie informacyjne o charakterze

edukacyjnym i promocyjnym, mające na celu zachęcenie do bardziej odpowiedzialnego wykorzystywania energii przez prywatnych konsumentów.

Artykuł 8

1. Jeśli spełnione będą przepisy niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw wykonawczych, Państwa Członkowskie nie będą ani zakazywać, ani ograniczać wprowadzania na rynek urządzeń gospodarstwa domowego objętych dyrektywą wykonawczą.

2. Państwa Członkowskie uznają etykiety i karty za zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy i dyrektyw wykonawczych, chyba że posiadają dowody na to, że nie są one zgodne. Państwa Członkowskie mogą wymagać od dostawców dostarczenia dowodów zgodnie z art. 2 ust. 3 dotyczących rzetelności informacji podawanych na ich etykietach lub kartach w przypadku gdy mają podejrzenia, że nie są one poprawne.

Artykuł 9

Przepisy dotyczące stworzenia i działania systemu zostaną przyjęte i dostosowane do postępu technicznego, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10. Przepisami tymi są:

- a) dyrektywy wykonawcze;
- b) uzupełnienia o dalsze urządzenia gospodarstwa domowego do wykazu zawartego w art. 1 ust. 1, jeśli istnieje możliwość znacznych oszczędności energii.

Artykuł 10

Komisja wspierana jest przez komitet złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które należy przyjąć. Komitet wydaje swoją opinię na temat projektu w terminie, który może zostać określony przez przewodniczącego, zależnie od pilności sprawy. Opinia zostaje podjęta większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą w przypadku decyzji, które Rada zobowiązana jest przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie ważone są w sposób określony we wspomnianym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.

Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub jeśli nie została wydana żadna opinia, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący środków, które należy przyjąć. Rada podejmuje decyzję większością kwalifikowaną.

Jeśli Rada nie podejmie decyzji w okresie trzech miesięcy od chwili przedłożenia jej wniosku, proponowane przepisy zostają uchwalone przez Komisję, chyba że Rada sprzeciwi się przyjęciu tych przepisów zwykłą większością głosów.

Artykuł 11

Po upływie trzech lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, Komisja dokona oceny jej stosowania i osiągniętych rezultatów. Ocena ta będzie przedmiotem sprawozdania, które zostanie przedłożone Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 12

Dyrektywy wykonawcze określają:

- a) dokładną definicję typu urządzeń objętych dyrektywą;
- b) normy i metody pomiaru wykorzystywane w celu uzyskania informacji określonych w art. 1 ust. 1;
- c) szczegóły dokumentacji technicznej wymaganej zgodnie z art. 2 ust. 3;
- d) projekt i tekst etykiety określonej w art. 2, która będzie ujednolicona w największym możliwym stopniu;
- e) miejsce na urządzeniu, gdzie będzie umieszczana etykieta; w stosownych przypadkach dyrektywy mogą przewidywać umieszczenie etykiety lub jej wydrukowanie na opakowaniu;
- f) tekst oraz, w stosownych przypadkach, format, a także inne szczegóły dotyczące karty lub inne informacje określone w art. 3 ust. 2. Informacje na etykiecie są również umieszczane na karcie;
- g) informacje, które mają zostać podane w przypadku ofert sprzedaży objętych art. 5 oraz sposób, w jaki mają one być podane.

Artykuł 13

Dyrektywa 79/530/EWG traci moc z dniem 1 stycznia 1994 r.

Dyrektywę 79/531/EWG uznaje się za dyrektywę wykonawczą do niniejszej dyrektywy w odniesieniu do kuchenek elektrycznych. Państwa Członkowskie mogą jednakże zrezygnować z jej obowiązkowego wprowadzenia do czasu określonego w zewyryfikowanej dyrektywie wykonawczej dotyczącej kuchenek, przyjętej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 10.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie przyjmą środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 lipca 1993 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie wprowadzą te przepisy w życie nie później niż do dnia 1 stycznia 1994 r.

2. Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie będą zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie będzie towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

3. Państwa Członkowskie przekażą Komisji podstawowe przepisy prawa krajowego, przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 września 1992 r.

W imieniu Rady
R. NEEDHAM
Przewodniczący